

често даже и за собственик щетъ, за правж и чистж любовъ къмъ истини-тѣ, и къмъ человѣческий родъ, сѫ открывали и показували правдї-тѣ и истини-тѣ). Но ще то късно да бѫде, нищо отъ това ; колкото по-късно, толкозъ по-постоянно щатъ тѣ да бѫдатъ свидни и любими на человѣцы-тѣ, докогато ще има на свѣта человѣци. И безсмертии ако да бували таквици то людие, то не бы за друго употребили свое-то безсмертие освѣнъ за ползж на человѣческий родъ. Не бы вливъ Богъ въ сърце-го ми таквази къмъ сродни-тѣ ми любовь, ако да не е даль и тѣмъ любовни и чувствителни сърца, които немогатъ за любовь да не любятъ.

Славолюбіс-то и честолюбіе-то сѫ тогава злы и не-позволены нѣща, когато ся ищатъ и търсятъ съ единъ безмѣрио неправеденъ и насиленіе начинъ, и то во вреда на наши-тѣ близни. А кога человѣкъ, чрѣзъ правени заслуги и чрѣзъ добро-то и ползж-тѣ, коя-то приноси на бкижни-тѣ си, търси умѣренно и разумно честь и славж, то не е освѣнъ твърдѣ похвално и за подражаніе достойно дѣло. Отъ самого Бога, какво друго можемъ да очакувамы ный за праведный и добродѣтелный животъ, освѣнъ вѣчна славж и честь ? Слугы-тѣ и слугины-тѣ гордятъ ся кога слугуватъ пъраво и вѣрио на господари-тѣ си, и за това сѫ достойни за похвалж. Человѣкъ който никакъ не ма'ри за добро и поченено име, той не е человѣкъ. Народъ който не осѣща що е народна гордость, той еще народъ не може да ся нарече, и доклѣ това не почувствува за никаквж свободж не ся удостоява.

Казувашъ че сички-тѣ хора на свѣтъ-тѣ мыслятъ, и не сѫ прѣстанжли отъ да мыслятъ. Това като изричашъ ты, свидѣтелствувашъ че въ тѣзи работж твърдѣ малко си отъ едно дѣте по напрѣдко излѣзълъ, и че съвсѣмъ не разбирашъ какво ще да рече, зрѣло и разумно мысленіе. И колкото Метусала ако да бѣ дадено намъ да живѣемъ, то пакъ не буихмы свършили ученіе-то на мысленіе-то. Вси-тѣ занятія и неусыпни трудове на сички-тѣ учены и прѣмудры на свѣтъ-тѣ хора, не сѫ нищо друго освѣнъ мысленія. Толкозъ хыляда - хыляды книги що има по свѣтъ какво друго нѣщо сѫ, ако че не